

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomantky: Lukáš Semera

Téma a rozsah práce: Daktyloskopie – historie, současnost a budoucnost

Datum odevzdání práce: 27.4.2015

Diplomant si pro svou práci zvolil téma daktyloskopie. Ačkoliv představuje již tradiční metodu kriminalistické praxe, rozhodně se nejedná o téma neaktuální. I v současnosti se tato kriminalistická metoda díky technickému pokroku neustále vyvíjí a s tím vzniká i potřeba tento vývoj reflektovat.

Autor v diplomové práci prokázal dostatečné teoretické znalosti z kriminalistiky potřebné k zvládnutí zvoleného tématu. I když zvolené téma patří k poměrně často zpracovávaným, diplomant prokázal nadprůměrnou orientaci v odpovídajících materiálech a dokázal oddělit pro jeho práci podstatné zdroje od těch nepodstatných. Při vytváření své práce autor používal standardních vědeckých metod typických pro danou problematiku, zejména komparaci a analýzu textů.

Autor si hned v úvodu vytyčil za cíl zprostředkovat čtenáři obraz daktyloskopie jako dynamicky vyvíjející se vědní disciplíny. Lze konstatovat, že ve své práci stanovených cílů jistě dosáhl, a to samostatně a způsobem, který odpovídá základním požadavkům na obdobný druh vědecké práce.

Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky. Celkově i s přílohami je vypracována na 72 stranách, přičemž vlastní text včetně úvodu a závěru obsahuje 61 stran. Nechybí abstrakt v českém a anglickém jazyce i seznam klíčových slov. Text sám je přehledně strukturován do 3 relativně samostatných částí, které se dále dělí na jednotlivé kapitoly a podkapitoly. V první části se autor zaměřil na historii daktyloskopie, ve které poměrně čtivě shrnul počátky vzniku a historický vývoj této vědní disciplíny. Následuje analytická část o současnosti daktyloskopie, ve které autor definoval daktyloskopii jako kriminalistickou metodu, stanovil její zákonitosti a popsal způsoby vyhledávání, zajišťování, zkoumání a porovnání daktyloskopických stop. Závěr této části autor věnoval programu AFIS a mezinárodním databázím a dalším formám spolupráce. Konečně se autor zabývá i výhledem do budoucnosti daktyloskopie, jejímu místu vedle analýzy DNA, a to zejména s ohledem na současné kritické přístupy k daktyloskopii ve Spojených státech amerických. V souvislosti s tím navrhuje své řešení, které by mělo tuto „križi daktyloskopie“ překonat. Diplomant tak pro svou práci zvolil logickou strukturu, která čtenáři pomáhá v dobré orientaci v práci. Autor při svém výkladu postupuje od obecného ke konkrétnímu, takže práce je dobře srozumitelná pro běžného čtenáře.

Autor s ohledem na zvolené téma zvolil více než dostatečný a reprezentativní okruh pramenů, a to včetně těch zahraničních, když navíc tyto poznatky konfrontuje s tuzemskými názory (zejména prof. Strause). Autor tedy pracoval s nadprůměrným počtem pramenů, se kterými zjevně uměl dobře pracovat, což se v práci pozitivně odráží.

Autor správně v práci rozlišuje mezi citací a parafrází. Diplomant rovněž správně odkazuje na internetové zdroje, u kterých uvádí kromě kompletní webové adresy i datum zobrazení. Přehlednosti odkazů na prameny by však prospělo, pokud by kromě citační zkratky „ibid“ používal také „op. cit.“. I když autor nezvolil tradiční způsob odkazování na cizí zdroje, nýbrž použil styl citací obvyklých v angloamerických publikacích, při srovnání se seznamem použitých zdrojů lze jím zvolený způsob citací označit za dostačující.

Hloubka autorem provedené analýzy tématu se jeví s ohledem na rozsah práce jako více než dostačující, jeho analýza cizích textů a poznatků je velmi zdařilá, škoda jen, že tyto „pouze“ kompiluje a seřazuje (opět velmi zdařile) do svého autorského textu, již méně je pak sám reflektuje (vyjma závěrečné kapitoly o zavedení objektivní vědecké metodologie). Oponent si je však vědom, že s ohledem na studium práv, nikoliv policejních věd autora lze jen obtížně shánět kvalitní a pro diplomovou práci potřebnou praxi. Tento nedostatek ovšem autor kompenzuje přejatými případy z praxe (zejména ze zahraničí) k vykládané problematice.

Úprava práce je na vynikající úrovni. Autor svůj výklad vhodně doplnil velkým počtem názorných obrazových příloh, které organicky zařazuje do textu, což čtenáři dobře pomáhá k pochopení výkladu. Autorský text diplomanta je poměrně čtivý, na dostatečné stylistické úrovni, který je i pro laického čtenáře srozumitelný. Práce netrpí velkým množstvím gramatických chyb a překlepů, které se v ní nacházejí spíše sporadicky (např. str. 37 – „jednotky zle použít“), avšak jejich počet se zvyšuje k závěru práce; gramatické chyby činí autor zejména v čárkách ve větě jednoduché a složité.

Snad jedinou výtku směřuje vedoucí práce do poněkud nešťastného promítnutí teorie identifikace do daktyloskopie na str. 43.

Lze uzavřít, že předložená práce představuje kvalitní a velmi dobré zpracování tématu.

Z toho důvodu doporučuji předloženou práci k obhajobě.

Při ústní obhajobě by diplomant měl zodpovědět tuto otázku:

Jaké výhody a naopak nevýhody má daktyloskopie oproti identifikaci na základě DNA?

V případě úspěšné obhajoby navrhuju práci hodnotit klasifikačním stupněm: **1 – 2.**

V Praze dne: 19.5.2015

JUDr. Jiří Krupička, Ph.D.,
v.r.
oponent diplomové práce